

[Skatteministeren]

re muligheder for at opnå lån hos andre realkreditinstitutter. Er der tale om lånemuligheder, er det ret usandsynligt, at de efterstående panthavere i den situation vil udvise den store interesse for at give deres samtykke til, at der optages nye lån, som forringer deres egen situation.

Netop på grund af skattefordelen har det været givtigt at optage kontantlån indtil 1985, hvor det var muligt, uanset om man havde et finansieringsbehov eller ej. Lånene er derfor sandsynligvis ikke i alle tilfælde blevet optaget udelukkende med henblik på finansiering af boligen. Hvor lånemuligheden var større end det aktuelle lånebehov, har låntageren eksempelvis kunnet anvende det overskydende provenu til at opkøbe en del af de obligationer, som realkreditinstituttet udstedte til finansiering af det pågældende lån. Derved har låntager reelt kunnet betale penge til sig selv på en sådan måde, at en fradragsberettiget rentebetaling er vendt tilbage som en skattefri kursgevinst. Efter forslaget vil de låntagere, der har drevet skattearbitrage på denne måde, opnå nøjagtig de samme fordele som dem, der udelukkende har anvendt lånet til boligfinansiering.

Hertil kommer, at forslaget vil virke så tilfældigt, at resultatet i sidste ende meget vel kan blive, at det er velkonsoliderede boligejere, man er kommet til at hjælpe. Sammenlignes en boligejer, der har erhvervet sin bolig i 1982 og prioriteret med kontantlån, med en boligejer, der har købt i 1986, hvor priserne toppede og der ikke længere var mulighed for at få kontantlån, vil boligejeren fra 1986 med sammenlignelige indtægtsforhold være den, der sidder hårdest i det. Men lovforslaget vil kun være til gavn for boligejeren, der købte i 1982.

Rent faktisk kan vi konstatere, at realkreditinstitutterne, når vi taler om udlån til ejerboliger, har relativt langt større tab og hensættelser på lån, der er ydet i perioden 1987-88, end på udlån, der er ydet indtil oktober 1985, hvor kontantlånene stoppede.

Endelig hævder forslagsstillerne, at lovforslaget vil være provenuneutralt. Heller ikke det er jeg enig i. Forslaget indebærer jo, at låntagerne i alle situationer får mulighed for at bevare fradraget for den høje kontantlånsrente. Med de gældende regler vil låntagere ikke få dette fradrag, hvis kontantlånet indfries før ud-

løb, som det f.eks. ofte sker i forbindelse med omprioritering ved salg.

I den forbindelse vil jeg godt påpege, at det faktisk ikke er småpenge, vi her taler om. Den samlede saldo på realkreditinstitutternes amortisationskonto, altså det beløb, lovforslaget åbner mulighed for bliver konverteret til et fradrag, selv om beløbene aldrig betales som renter, udgjorde 68 mia. kr. ultimo 1992.

Alt i alt må jeg altså konkludere, at lovforslaget næppe kan betragtes som velegnet, hvis det er de betrængte boligejere, man ønsker at hjælpe, og jeg må derfor sige, at regeringen ikke kan støtte lovforslaget.

Klaus Hækkerup (S):

Fra Socialdemokratiets side kan vi heller ikke medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag, og det kan vi ikke af de af skatteministeren fremførte grunde.

Jeg vil dog især understrege to ting, nemlig for det første det meget store provenutab, vedtagelsen af dette forslag ville kunne give anledning til. Som skatteministeren oplyste, kan det komme til at dreje sig om ca. 68 mia. kr. En ting er selvfølgelig, at Det Konservative Folkeparti gennem de sidste år har været verdensmestre i at sikre, at Danmark har fået større og større underskud på statsbudgettet, men at vi nu også skal bevæge os videre ad den vej med et forslag, der i øvrigt slet ikke vil have nogen virkning på boligmarkedet, er fuldkommen utilfredsstillende.

Det andet, jeg gerne vil fremhæve, er, at der hermed lægges op til et nyt princip, nemlig at man får fradrag for en gæld, man ikke har. Det er jo et ganske interessant princip. Der er megen gæld, jeg ikke har. Kunne jeg også få fradrag for renteudgifterne på den eller på kurstabet på den? Hvor skal man egentlig lægge grænsen for, hvornår det er en gæld, hvor det er rimeligt? Jeg kunne jo optage lån og udbetale det igen med det samme. Skulle jeg så have fradrag fremover for det kurstab, jeg ville have haft, hvis jeg ikke havde indfriet det?

Det lovforslag, Det Konservative Folkeparti her har fremsat, er efter vores mening økonomisk uansvarligt og et fundamentalt brud på gældende fradragsprincipper. Vi afviser forslaget.

Mariann Fischer Boel (V):